

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 68.

Femte Session.

51de Møde.

Onsdagen den 18de Januar.

(Forts.)

Finantsministeren: Hvad det Spørgsmaal angaaer, som den ærede Landstingsmand har rettet til mig, saa maa jeg virkelig meget fraraade at slaae ind paa den Vej, han har betegnet. Det er jo vel sandt, at Sundtoldens Normalfats er 1 pCt. af Varernes Værdi, men det er ogsaa noksom bekendt, at denne Satz paa ingen Maade slaar til i alle Tilfælde. Den slaar ikke til for alle Varer, den slaar ikke engang til for de samme Varer i de forskjellige Tilfælde, og, skulde man altsaa nu, istedetfor at sætte Sund- og Strømtoldens Beløb, sige, at der skal affortes 1 pCt. af Varernes Værdi, saa fik man meget afvigende Satser, som ikke engang for de samme Varer vilde blive de samme i de forskjellige mødende Tilfælde. Saaledes vilde altsaa det være aldeles forfeilet, som netop er Hensigten med denne Deel af Lovforslaget, at sætte Handelen saavel Nord som Syd for Sundtoldlinien paa samme Fod. Det kan kun naaes ved at nævne Tingen ved sit rette Navn, og det fremgaaer ogsaa af, hvad der i Motiverne er oplyst, ligesom det vel ogsaa kan antages at fremgaae af den Omstændighed, at Regjeringen selv har fremlagt et saadant Lovforslag, at det kan lade sig gjøre paa denne Maade at gennemføre Sagen uden Besværligheder med Hensyn til Sundtolden. Jeg troer derfor, at enhver Afvigelse derfra maa fraraades. Det er mig ikke ubekendt, at en lignende Vej, som den ærede Landstingsmand har antydet, har været bragt i Forslag tidligere i Folkethinget, ikke blot under denne Sags nuværende Behandling, men ogsaa under et dermed beslægtet Forslags Be-

handling i forrige Rigsdagsmøde; man har imidlertid opgivet det af de Grunde, som jeg har tilladt mig at fremhæve. Man maatte da i ethvert Fald ansee det for en bedre Vej at gaae, udtrykkeligt at nævne i Tarifsen, hvilket Beløb der skulde affortes for hver enkelt Varesort uden Hensyn til dens Værdi, idet man ved Bestemmelsen heraf tog Hensyn til, hvor meget Sundtolden for den kunde antages at udgjøre; men ogsaa denne Fremgangsmaade har man meent maatte staae tilbage for en udtrykkelig Betegnelse af selve Sund- og Strømtoldens Beløb som Gjensand for Affortning, og jeg maa ogsaa tilraade, især efter det Standpunct, denne Sag har faaet, at man lader det blive derved.

Kirck: Jeg kan naturligtvis ikke have Noget imod, at den fuldstændige Sundtold bliver godtgjort Vedkommende; men jeg meente blot, om det ikke var rigtigere, og maaskee klogere, at godtgjøre den under den Benævnelse, som jeg tillod mig at anføre. Jeg skal ikke røre videre ved denne Sag, og derhos erklære, at jeg i Gæt og Alt fuldkomment billiger, hvad den ærede Finantsminister har sagt; thi jeg troer, at man dog i alt Fald, ligesaagodt som man i sin Tid fandt sig berettiget til at eftergive Sundtolden for alle vestindiske Varer, saaledes ogsaa maa kunne være berettiget til i dette Tilfælde at indføre en saadan Bestemmelse som den, der i § 1 er nævnt. Men det var blot det, jeg, som sagt, ikke yderligere skal berøre, at jeg troede, at det vilde være rigtigere, og klogere, at man omskrev det saaledes, at man var sikker paa, at Statskassen Intet tabte derved, og at Vedkommende, der skulde have Godtgjorelse, nød sin fulde Godtgjorelse.